

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **KOMETA a. s. Brno,** se sídlem Okružní 29a, Brno, proti žalovanému: **Úřad městské části města Brna, Brno - sever,** se sídlem Bratislavská 251/70, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2011, č. j. 31 A 63/2010 – 31,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2011, č. j. 31 A 63/2010 – 31 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 19. 1. 2011, č. j. 31 A 63/2010 - 31, byla odmítnuta žaloba podaná žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno – sever, (dále jen „stavební úřad“) ze dne 31. 8. 2006, sp. zn. STU/04/0601419/000/002, č. j. RV/06/0020045 (dále jen „stavební povolení a povolení terénních úprav“). V odůvodnění usnesení krajský soud uvedl, že v dané věci nejsou splněny podmínky přípustnosti žaloby ve správním soudnictví, a to z důvodu nevyčerpání řádných opravných prostředků, neboť žaloba směřuje proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. S ohledem na tuto skutečnost nemohl krajský soud předmětnou žalobu projednat meritorně, a proto ji v souladu s ust. § 5, § 46 odst. 1 písm. d) a § 68 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V kasační stížnosti namítal porušení svého práva na spravedlivý proces a omezení práva na soudní ochranu. Krajský soud se v odůvodnění napadeného usnesení nezabýval tím, že stěžovatel nebyl v řízení ve věci stavebního povolení a povolení terénních úprav označen jako řádný účastník řízení, ač řádným účastníkem tohoto stavebního řízení měl být od prvopočátku. Tuto skutečnost stěžovatel zjistil až dne 4. 12. 2006 a bezodkladně se začal svého účastenství ve stavebním

řízení domáhat (podáním ze dne 6. 12. 2006) a činil i další jemu dostupné právní kroky k ochraně svých práv, které jsou vyjádřeny v tvrzeních a důkazech žaloby. Stavební úřad stěžovateli nevyhověl a práva účastníka ve stavebním řízení mu nepřiznal s odkazem na to, že řízení bylo ukončeno pravomocným povolením. Stěžovatel proti tomuto postupu stavebního úřadu brojil podnětem k prohlášení nicotnosti ze dne 13. 12. 2006, stížností na postup stavebního úřadu ze dne 10. 1. 2007, žádostí o přešetření způsobu vyřízení stížnosti ze dne 25. 1. 2007 a podnětem k přezkumnému řízení ze dne 21. 2. 2007. Těmto podáním stěžovatele nebylo vyhověno. Stavební úřad odepřel (formou sdělení) stěžovateli práva řádného účastníka stavebního řízení, aniž by tento postup v mezích zákona řádně odůvodnil. Stěžovateli po neúspěšném vyčerpání všech možností před správními orgány nezbylo, než se obrátil na soud. Krajský soud napadené usnesení nedostatečně odůvodnil, resp. se vůbec nezaobíral tvrzením stěžovatele, že mu bylo ve stavebním řízení nezákonným způsobem upřeno právo být účastníkem stavebního řízení, čímž upřel stěžovateli právo na spravedlivý proces. V důsledku tohoto postupu byl stěžovatel omezen na soudní ochraně a řízení je tak zatíženo zmateční vadou. S ohledem na výše uvedené stěžovatel navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Stěžovatel v žalobě namítal, že stavební povolení a povolení terénních úprav je nezákonné, a to mimo jiné i z důvodu, že ačkoliv byl účastníkem předmětném stavebním řízení, nebylo s ním jako s účastníkem řízení jednáno. Krajský soud však žalobu stěžovatele odmítl pro nepřípustnost, protože nevyčerpal ve správním řízení řádné opravné prostředky, aniž by se zabýval tvrzením stěžovatele, že byl opomenutým účastníkem stavebního řízení. K prokázání svého tvrzení stěžovatel uvedl řadu listinných důkazů, kterými chtěl prokázat, že se u příslušných správních orgánů domáhal nápravy nastalé situace. V odůvodnění napadeného usnesení krajského soudu tak chybí právní posouzení toho, zda byl stěžovatel skutečně opomenutým účastníkem předmětného stavebního řízení. Tato úvaha je pro posouzení podané žaloby zásadní. V kladném případě je totiž nutno dále posoudit úkony stěžovatele, jimiž se domáhal svého účastenství ve stavebním řízení, a to s ohledem na to, zda se podle jejich obsahu eventuelně nejedná o řádné opravné prostředky. V negativním případě, tj. pokud by krajský soud dospěl k závěru, že stěžovatel nebyl účastníkem stavebního řízení, pak není dán důvod pro odmítnutí žaloby jako nepřípustné podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů zrušil napadené usnesení krajského soudu a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl v souladu s ust. § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož rozhoduje o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, neboť neshledal důvody pro jeho nařízení.

V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem, který je vysloven v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2011

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu